

[Erik Jacobsen.]

Bemærkningerne til Lovforslagets § 3 henvises til Sømandslovens § 28, der tager Sigte paa Hjemsendelse af en syg Sømand, og denne Henvisning virker derfor misvisende.

Da Repræsentanter for de søfarendes Organisationer har tiltraadt Indholdet af Lovforslaget, og da jeg og mit Parti ikke vil lægge Hindringer i Vejen for dets hurtige Gennemførelse, skal jeg nøjes med dette lille Hjertesuk, idet det er min Tro, at Loven i øvrigt vil blive praktiseret paa den for de søfarende mest fordelagtige Måde.

De andre i Lovforslaget fastsatte Bestemmelser, der tilsigter en Supplering af tilkendt Erstatning i Tilfælde af Ulykkestilfælde, overgaaet en dansk søfarende i anden Nations Skib, eller hvor der i Dødsstilfælde under samme Forhold er tilkendt en Sømands efterladte en mindre Erstatning end den, der tilkommer dem efter dansk Lovgivning, kan mit Parti helt og fuldt tiltræde.

Jeg mener i det store og hele, at Lovforslaget er værdifuldt for den enkelte, og at det af den samlede Sømandsstand opfattes som et effektivt Udtryk for den Anerkendelse, den saa fuldt ud fortjener.

Jeg tror derfor ogsaa, at jeg er i Kontakt med alle de søfarende, naar jeg her fra Landstingets Talerstol bringer den højtærede Handelsminister en varm Tak for dette Forslag. Jeg udtaler Forhaabningen om, at der snart maa følge andre Lovforslag efter til Ordning af de Sager, der trænger sig paa, Lovforslag af en saadan Karakter, at de af den danske Sømand kan modtages med de samme Følelser, hvormed han har modtaget Loven om Hjemrejse med Ferie.

Nu har Stormen lagt sig, og der skimtes Land forude. Inden længe haaber vi, at alle de, der saa længe har savnet deres kære, maa gense dem og i Samværet med dem maa faa Erstatning for den sjælelige Lidelse, det har været fuldstændig at savne al Forbindelse med dem i mere end 5 Aar.

Paa mit Partis Vegne anbefaler jeg Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling og Vedtagelse i det høje Ting.

Jens Jensen: Der blev ved dette Lovforslags Fremsættelse i Folketinget og nu sidst af den ærede Ordfører for Socialdemokratiet udtalt mange smukke og anerkendende Ord om den danske Sømands Indsats under Verdenskrigen. Der er særlig Grund til at takke den højtærede Minister for Forslaget, og jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale det til Vedtagelse her i Landstinget.

Da Danmark den 9. April 1940 blev besat af den tyske Værnemagt, blev den Del af den danske Sømandsstand, som sejlede uden for danske Farvande, afskaaret fra Hjemlandet. Adskillige af de paaagældende Søfolk har under Krigen, som nu har været i over fem Aar, gjort Tjeneste om Bord i danske eller allierede Skibe. Disse Søfolk har gjort en stor Indsats i Krigstjenesten for de Allierede, og de har med Mod og med Livet som Indsats medvirket til en allieret Sejr. De samme Søfolk har i fem lange Aar haft Ophold langt borte fra de hjemlige Grænser, og de har levet Livet uden Familie, Hjem og Bekendte og derved følt et stort Savn. Det er rigtigt, naar det siges, at de danske Søfolk har været de første Danskere, der har deltaget aktivt i Krigen, og derfor er det ogsaa rimeligt, at Staten benytter Lejligheden til at vise disse brave Mænd en Paaskønnelse og Anerkendelse, naar de nu kommer hjem til Danmark.

Søfolkene har gjort deres Pligt som Deltagere i Krigen, og der er vist ingen Tvivl om, at vore allierede paaskønner den Indsats, de har ydet. De har ikke udnyttet den foreliggende Situation til økonomiske Fordele, men de har været med i de allierede Nationers Rækker for at vinde Sejren. De har taget deres Tørn, og nu venter vi dem hjem til Danmark, hvor vi byder dem velkommen som gode, danske Mænd.

Hvad angaar Lovforslagets Enkelt-heder, vil jeg kun stille et enkelt lille Spørgsmaal. Ved Behandlingen af Forslaget i det andet høje Ting har enkelte Ordførere stillet nogle Spørgsmaal, som jeg synes den højtærede Handelsminister har besvaret udtømmende og tilfredsstillende. Det lille Spørgsmaal, jeg gerne vil stille til den højtærede Handelsminister, angaar § 1. Der staar, at en søfarende skal have gjort Tjeneste i et Tidsrum af mindst 6 Maaneder i De Forenede Nationers Tjeneste for at kunne opnaa fri Hjemrejse med Løn. Ved Jyllands Vestkyst er der, saa vidt jeg ved, en Del Fiskeskippere, som med deres Besætning og Skib landede i England efter den 9. April 1940 og siden har opholdt sig derovre. Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, om saadanne Fiskere bliver betragtet som søfarende og dermed falder ind under Lovens Bestemmelser — jeg tænker i denne Forbindelse paa Lovforslagets § 7, Stk. 2.

I den Affattelse, hvori Lovforslaget foreligger, kan Partiet Venstre tiltræde det, og jeg haaber, at vore Søfolk, naar de nu vender hjem til Danmark, vil modtage Loven, der giver dem Ferie med fuld Løn, som en Anerkendelse og Paaskønnelse fra den danske Befolkning, Regering og Rigs-